

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 76/07

23 października 2007 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-440/05

Komisja Wspólnot Europejskich / Rada Unii Europejskiej

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA POSIADA KOMPETENCJĘ DO ZOBOWIĄZANIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, ABY USTANOWIŁY SANKCJE KARNE W CELU ZWALCZANIA ZANIECZYSZCZEŃ POCHODZĄCYCH ZE STATKÓW

Trybunał Sprawiedliwości stwierdził nieważność decyzji ramowej Rady w sprawie wzmocnienia uregulowań prawnokarnych w celu egzekwowania przepisów dotyczących zapobiegania zanieczyszczeniom pochodzącym ze statków, ze względu na to, że jej przyjęcie wykracza poza ramy prawa wspólnotowego.

Decyzja ramowa Rady w sprawie wzmocnienia uregulowań prawnokarnych w celu egzekwowania przepisów dotyczących zapobiegania zanieczyszczeniom pochodzącym ze statków¹ wprowadza obowiązek ustanowienia przez państwa członkowskie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji karnych wobec osób fizycznych i prawnych, które popełniły, podlegały do popełnienia lub pomagały w popełnieniu przestępstw, o których mowa w dyrektywie wspólnotowej². Określa ona ponadto rodzaj i wymiar stosowanych sankcji karnych, które należy stosować w zależności od szkód, jakie dane przestępstwa spowodowały w odniesieniu do stanu jakości wód, gatunków zwierząt lub roślin lub ludzi.

Rada zamierzała poprzez tę decyzję ramową uzupełnić wspomnianą dyrektywę w celu poprawy bezpieczeństwa morskiego. Decyzja ta została przyjęta przez Radę Unii Europejskiej złożoną z przedstawicieli rządów państw członkowskich w ramach współpracy policyjnej i sądowej rządów w dziedzinie prawa karnego, zinstytucjonalizowanej w Traktacie o Unii Europejskiej.

Uznając, że decyzja ramowa nie została przyjęta w oparciu o właściwą podstawę prawną, Komisja³ wniosła skargę do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich. Podniosła ona, że cel i treść decyzji ramowej objęte są kompetencjami Wspólnoty Europejskiej przewidzianymi w traktacie WE w ramach wspólnej polityki transportowej i że w konsekwencji zaskarżony akt mógł być przyjęty na podstawie traktatu WE.

¹ Decyzja ramowa Rady 2005/667/WSiSW z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie wzmocnienia uregulowań prawnokarnych w celu egzekwowania przepisów dotyczących zapobiegania zanieczyszczeniom pochodzącym ze statków (Dz.U. L 255, str. 164).

² Dyrektywa 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa (Dz.U. L 255, str. 11).

³ Popierana w tej sprawie przez Parlament Europejski.

Ponieważ traktat UE przewiduje, że w przypadku zbiegu właściwości pomiędzy traktatem WE i traktatem UE pierwszeństwo stosowania przysługuje traktatowi WE, zatem zaskarżony akt powinien być zostać przyjęty na podstawie traktatu WE. Oznacza to zarazem, że Komisja może wszcząć procedurę legislacyjną, a Parlament Europejski może wziąć udział w przyjęciu rzeczzonego aktu.

Rada⁴ uważa, że przyjmując dyrektywę, prawodawca wspólnotowy ustalił granice własnego uprawnienia do działania w dziedzinie polityki transportu morskiego. W konsekwencji Wspólnota nie jest aktualnie właściwa dla ustalenia w sposób wiążący wymiaru i rodzajów sankcji karnych, które państwa członkowskie zobowiązane są ustanowić w swoim prawie krajowym.

Trybunał Sprawiedliwości przypominał, że wspólna polityka transportowa stanowi jeden z fundamentów Wspólnoty i że w ramach kompetencji przyznanych mu w traktacie WE prawodawca wspólnotowy może przyjmować środki mające na celu polepszenie bezpieczeństwa transportu morskiego.

Biorąc pod uwagę jej cel i treść, decyzja ramowa zmierza głównie do poprawy bezpieczeństwa morskiego i ochrony środowiska. Przepisy tej decyzji nakładające na państwa członkowskie obowiązek penalizacji określonych zachowań mogły zostać przyjęte w ważny sposób na podstawie traktatu WE. Trybunał stwierdził, jak uczynił to już w sprawie Komisja / Rada⁵, że chociaż co do zasady przepisy prawa karnego, jak i zasady procedury karnej nie należą do kompetencji Wspólnoty, niemniej jednak w przypadku gdy stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji karnych przez właściwe władze krajowe stanowi środek niezbędny dla zwalczania poważnych przestępstw przeciwko środowisku, prawodawca wspólnotowy może nałożyć na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia takich sankcji w celu zapewnienia pełnej skuteczności norm wydawanych przez niego w dziedzinie ochrony środowiska.

Jeżeli chodzi natomiast o określenie rodzaju i wymiaru stosowanych sankcji karnych, Trybunał stwierdził, że nie leży to w kompetencji Wspólnoty.

Ponieważ decyzja ramowa narusza zarówno kompetencje przyznane Wspólnocie w traktacie WE, jak i traktat UE, który daje pierwszeństwo tym kompetencjom, Trybunał stwierdził nieważność tej decyzji ramowej w całości ze względu na jej niepodzielność.

⁴ Popierana w tej sprawie przez 19 państw członkowskich: Belgię, Republikę Czeską, Danię, Estonię, Grecję, Francję, Irlandię, Łotwę, Litwę, Węgry, Malte, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalie, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo.

⁵ Wyrok z dnia 13 września 2005 r. w sprawie C-176/03 Komisja / Rada, zob. [komunikat prasowy nr 75/05](#).

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: FR BG CS DE EN ES EL HU IT NL PL PT RO SK SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-440/05>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053

Zdjęcia z ogłoszenia wyroku są dostępne na EbS „Europe by Satellite”, serwisie prowadzonym

przez Dyрекcję Generalną Komisji Europejskiej ds. Prasy i Komunikacji

L-2920 Luksemburg, Tel : (00352) 4301 35177, Faks : (00352) 4301 35249

lub B-1049 Bruksela, Tel : (0032) 2 2964106, Faks : (0032) 2 2965956